

[Dræbø]

lige realkredit, at de skal finansieres ved salg af indeksobligationer på det frie marked uden særlige tvangsforanstaltninger.

Vi ønsker, at indeklånene skal indgå i en samlet landbrugsløsning, der indeholder skattelettelser for erhvervet, som f. eks. den negative indkomstskat, ændrede afskrivningsregler, bl. a. som følge af indeksprincippet, og vi ønsker supplerende direkte tilskud til de hårdest ramte i erhvervet.

Vi ønsker, at indeklånene skal indgå i en samlet boligløsning, hvor der i nybyggeriet efter vores opfattelse især er behov for en betydelig forøgelse af lovrammen for støtte til andelsboliger, men hvor der også er behov for en indsats på ungdomsboligområdet, især omkring indretningen af ungdomsboliger i eksisterende bygninger, og hvor der endelig er behov for en forøget byfornyelsesindsats, ikke kun i de allerstørste byer, men over hele landet – en indsats, som vil kræve offentlige tilskud, men hvor vi også skal undgå en bureaukratisering i den lovgivning, vi laver.

Måler man regeringsforslagene, som de nu foreligger, ud fra disse ønsker, er der betydelige indrømmelser til de radikale synspunkter. Indeksobligationerne kommer til salg på det åbne marked uden særlige tvangsforanstaltninger, ja, endda, så vidt jeg har forstået økonomiministerens udtalelser, også uden egentlige aftaler med de forskellige institutioner, som vi godt kunne have ønsket aftaler med, men som næppe betyder, at disse institutioner ikke vil investere i indeksobligationer.

Forslagene er altså i klar overensstemmelse med det radikale udspil i forhandlingerne om finansieringsreformen, sådan som vi formulerede det den 1. oktober sidste år. Forslagene og de oplysninger, som i øvrigt er fremkommet om gennemførelsen af dem, er heller ikke i uoverensstemmelse med den dagsorden, som folketinget vedtog den 12. november sidste år. Dermed er regeringens foreliggende forslag til finansieringsreformen et af beviserne på, at denne dagsorden ikke var årsag til udskrivningen af valget.

Når dette er sagt – og det var jo i det hele positivt – skal lægges til, at regeringsforslagene på flere områder lider af udprægede mangler; det gælder især landbrugsområdet.

For det radikale venstre har indeksfinansiering på landbrugsområdet kun interesse, hvis den indgår i en samlet landbrugsløsning.

Regeringen har ikke forelagt en sådan, og det er klart utilfredsstillende, for det haster utrolig meget med en afklaring for landbruget. Men mangelen på sammenhæng med landbrugspolitikken er kun den ene del af problemet.

Den anden del er de uløste problemer i selve lovforslaget. Fastlæggelsen af den særlige prisindeks for lån til landbruget er hen-skudt til en bemyndigelse til landbrugs- og boligministeren i forening. Det er et af de allermest væsentlige spørgsmål og må derfor med i selve loven. Vi mener, at der i denne indeks må indgå faktorer, som landbrugets indtægtsforhold er afhængige af. Det kan være landbrugets salgspriser og udviklingen i niveauet for de vigtigste elementer i landbrugsgets samlede omkostninger.

En anden bemyndigelse, som vi vil sætte endnu større spørgsmålstejn ved, er den særlige fond med indbetaling af reguleringsbidrag. Regeringen vil lade de landmænd, der gør brug af ordningen, indbetale en særlig overrrrente til brug for udligning imellem de to indeks for henholdsvis lån og obligationer.

For os at se er det ikke nogen særlig logisk ordning. De landmænd, der får mulighed for at gøre brug af indeklånene til omprioritering, er netop dem, der er i de største vanskeligheder, og derfor kan man sætte et stort spørgsmålstejn ved, om det netop er dem, der skal finansiere den udligning, der er nødvendig for at få balance imellem de to indeks.

Endelig skal jeg om landbrugsspørgsmålene konstatere, at der også på andre områder er bemyndigelser og fortolkningsproblemer i lovforslaget, som vi nærmere vil søge afklaret under udvalgets arbejde. Det gælder afgrænsningen af adgangen til omprioritering, og det gælder også forholdet til tinglysningsloven m.m.

På boligområdet kan vi i højere grad skelne forbindelsen med den langsigtede boligpolitik. Og det skal være sagt med det samme: den fordeling af det støttede byggeri, som er foreslået af regeringen, er ikke i overensstemmelse med det radikale venstres ønsker. Vi vil stille forslag om et betydeligt større antal andelsboliger, idet det jo især er ejerboligbyggeriet, der er faldet i de senere år, og i det hele taget er det boligbyggeriet i de helt små bysamfund, som lider de største vanskeligheder.